

ADRA Tábor – 2011

„Észlelj a kezeket,
amelyek a férfiakat elrabolják szívedet” (Pam Brown)

Ha visszagondolok a táborra, nem is tudom, hogy mi jut
eszembe először: a mosoly. De nem az az
egyszerű, „Észlelj, jó vagyok” mosoly, hanem az az igazi, amit az ember nem is
tud, de nem is akar leírni az arcára. Ezt onnan lehet felismerni, hogy
akkor is mosolygunk, ha éppen senki sem látja. Szóval ilyen
volt ez a tábor.

Persze nehéz lenne ennek a mosolynak a
pontos receptjét megadni, de a szervező csapat biztosan tudja! Ők azok, akik
már rég ismerik ezeket a mosolyokat, és tudják, hogyan lehet őket
előcsalogatni. Akik még egyszer és még egyszer átszámolták a költséget,
csak hogy 1-1 gyerek még el tudjon járni. Akik (szerencsére) nem tudtak senkinek
sem nemet mondani. Akik az egész tábor ideje
alatt meg sem álltak, szerveztek, átszerveztek, beszerezték, imádkoztak,
imádkoztak, imádkoztak.

És hogy kik is ők? Bakosné Zohán Tünde,
Csergedi-Nagy Vicus és Bodnár Zsóka. Köszönjük!!

Melyek a mosolyok további hozzávalói?

A
hely és az idő - 2011. július 12-től a nyár egyik legnaposabb hetét
töltöttük a balatonlellei Advent-lőben. Olyan sokan voltunk, hogy nem csak
az időt töltöttük meg, a páttyogást, hanem az egyik csapatnak késő szilveszter
is kellett aludnia. Nem egészen így volt eltervezve, de így visszagondolva
egyik csapatnak sem lett volna teljes a tábor.

A
gyerekek -
A gyerekek itt olyan helyszínről érkeztek a táborba, ahol az ADRA már korábban is
végzett karitatív tevékenységet. Az egyik csapat Bodaszőlőről érkezett, a másodikkal
a Győr-Moson-Sopron Megyei Gyermekvédelmi Központból, a harmadik
Salgatótarjánból, a negyedik Dunaújvárosból, az ötödik pedig a
városi sziszap-katasztrófa sújtotta Somlányvási helyről.

Az
Áhítatok -
Minden napunkat közzétettük az online oldallal és igei gondolatokkal kezdtük meg és zártuk. A

gyerekek kedvenc "neköt", a "Ne főlj, mert megváltottalak..." c-műt mindennap elönekelték. A tábor lelkeszei a Gyárás hászaspár voltak (Gyárás István és Pannika), akik "gy elvárásolták a gyerekeket, hogy nemcsak szerettek az "hátatokon lenni, hanem figyeltek és alkalmazták is a hallottakat a hátt folyamán. Pannikák beszötek Jözusról, a csodájiról, arról, hogy Jözus "gy vonzza magához az embereket, mint ahogyan a májnes a vasat. "gy a kálálánbázó kis tőrtönetek a "SZUPER MÁGNES-ről" szötek. Hallottunk arról is, hogy bázhatunk benne, mert " mindig tud nekünk segíteni, és hogy ne engedjék, hogy aligátor legyen a hasunkban, amely belőlről rájg bennünket, hanem bocsássunk meg egymásnak. A reggeli igei gondolatok után foglalkozások következtek, ahol a gyerekek kisebb csoportokban folytatták a beszélgetést, tehetők fel a kérdéseiket és korcsoportok szerint kálálánbázó feladatokat oldottak meg.

Nemzeti

napok -

Az angol, norvég és magyar segítők járvoltájból nemzetközi napokat is tartottunk, ahol minden ország bemutkozhatott egy kicsit. A norvég napon a gyerekek kálálánbázó norvég nöpí játökokat játszhattak, tanulhattak norvég dalokat, norvég zászíkat kászá-thettek, és nagyon finom norvég adessöget kóstolhattak meg. Az angol napon egy izgalmas sorverseny és nemzeti szánú arcfestés után egy igazi, hagyományos angol utcabázlon vehettünk részt Phil Shorthouse és segítöje, Tony Parker szervezésében. Mivel - mint megtudtuk - az ilyen utcabázlokra káltelezö magunkkal vinni egy plüssájjlatot, "gy mindenki vászlaszthatott kálzálák. A magyar napunk dölööttö a kálzeli Rádpusztán töltték, ahol a pusztai lovasbemutatás után a gyerekek akár lovagolhattak is egy kicsit.

Mög

tölbb program - Nehöz lenne felsorolni azt a rengeteg programot, ami a hátten tölrtönt mög, de azört nöhányat muszáj legalább csak megemlítenem. A gyerekek a hátt folyamán kálálánbázó bajnokságokon mörhették össze az erejüket, pöldájul észás, pingpong, szkander vagy foci. Az ADRA vezetösöge nevében nagyon kálászánjék Magyar Balásznak, Szöllösi Szilárdnak, Szöllösi Gergönek, Szekeres Ildikának, Kádár Orsolyának, Nyári Rábertnek, Hella Zsuzsannának, Döcsei Krisztiánnak, hogy segítettek és a programokat lebonyolöltötek. Vasárnap meglötögtött minket a Kelet-Magyarországi Speciális Mentöcsapat nöhány tagja Sitkei Zoltán vezetsövel, akik kutyás bemutatás is tartott nekünk, illetve egy kis kalandpályát állöltötek fel a gyerekeknek. Szombat dölután egy játkönysági koncert kerölt megrendésre a gyerekek javáira, Farkas Béla és barátainak szolgázlatában. Kálászánjék nekik! A gyerekek egészen hátten talentumokat gyűjthettek, ha pöldájul ágyesek voltak a csoportos foglalkozásokon, segítettek valakinek, vagy rendben tartötek a szobájukat. Nos, az "gy "sszegyűjtött "vagyonukat" az utolsá este egy hatalmas talentumvázáron le is vásázrolhatték. A "portökából" nem volt hiány, "gyhogy mindenki félíg örö szájjal és hatalmas, meglmöltt tájskázval tört nyugovóra és indult haza.

A

tájmogatók -

Persze ajándökökből hátt kálzben sem volt hiány, a gyerekek mindennap kaptak valamilyen meglepít. "gy "rezhették, hogy ök is nagyon örtökeseek, hiszen nem mindig kell "kírdemelniék" a kis ajándököket. A gyerekek tölbbszár is meglördeztök, hogy "Ez tönyleg ingyen van?" Persze! - vásznánk ráj hirtelen, pedig semmi sincs ingyen! Ahhoz, hogy az idön is meglásulhatott az ADRA tábor, és hogy ajándökökkel halmozhattuk el ezeket a nagyon sokat szenvedett, szomoró sorsó drázga gyerekeket, szákög volt az angol Blythswood Care segítölszervezet

támogatásáira. Nagyon hálásak vagyunk a norvég Hjeloesendinger csapatának, akik egész évben erre az ADRA táborra gyűjtettek pénzt Norvégiaiában, hogy lehetővé váljon a táboroztatás és a kis lurkák önkéntes látogatása is. Miután elegendő pénzt gyűjtettek a táborra, gyűjtettek még a saját repülőjegyekre is, hogy itt tudják tartani az egész hetet velünk. És táncot tanítottak a gyerekeknek, és játszottak velük, arcot festettek és a szízdik aláírását adták, az ítszázadik fenyképhez is mosolyogtak, és kőzzel-lájjal beszélgettek a gyerekekkel, és lelték és szerették őket, és a tábor végén együtt zokogtak velük, hogy akkor ez most itt vegyetek, és legalább egy ávet kell vállalni a következő találkozásig...

Igazából néhány szavakat találni arra az érzetlenségre és szeretetre, amivel ott találkoztam. Néhány szavakat találni, de fantasztikus volt látni és részese lenni. A gyerekek olyan gyorsan befogadtak bennünket, mintha ők is ismernék egymást. Együtt nevtünk velük, együtt játszottunk, együtt imádkoztunk, vagy együtt sártunk. Egy kicsit talán az tette nézzük a hetet, hogy egyre többet tudtunk meg a gyerekek helyzetéről, múltjáról. Egyik-másik kicsinek olyan fájdalmas emlékeket kell cipelnie, amit mi is csak nehezen fogunk fel. Olyan dolgok történtek velük, amiről addig csak alig hallottunk. Néhány elfogadni és feldolgozni, hogy nagyrészt tehetetlenek vagyunk, és nem tudunk mindennap mellettük lenni... Egy hetünk volt, hogy annyi szeretetet adjunk nekik és fogadjunk el tőlük, amennyit csak lehetett, hogyha visszagondolnak erre a táborra, akkor két dolog legalább jusson eszükbe: a szeretet és a tábor mottója: "Fontos vagyok Istennek!".

Halász Judit egyik neked írt egész hűten az eszemben: "Nincsen hátmarfides csizmám, nincsen varázskönyvem, hogy holnap is veled leszek, sajnos nem gátherem. De ha eltűnne az arcodról ez a sőtöt szomorúság, úgy érezném, vannak még csodák."

A szomorúság eltűntése a táborban nagyon is sikerült! Imádkozunk azért, hogy ez az év tőbbi részében is megvalósuljon, és hogy Isten főtő szeretete vigyázzon rájuk! Amen!

Â

Egy segítő (aki először volt ADRA-táborban, de biztosan nem utoljára!)

Â

(A szerző Kis Márta, a Salgátarjani Gyülekezet tagja.

Köszönjük az űrnek, hogy együtt dolgozhatunk vele az ADRA-munkában!)